

убита отъ сжщия аскеринъ, възмутихъ се и тутакси показахъ и обяснихъ на войницитѣ тия свидѣтелства за подвизитѣ на тоя герой. Възмутени отъ това, войницитѣ веднага измѣниха желанието си: вмѣсто да губятъ по-вече врѣме да обезоржаватъ и живъ да водятъ съ себе си тоя българоубиецъ, достойно му отмъстиха на мѣстото... освободиха се и побързаха да достигнатъ другаритѣ си.

Съ почитание: А. И. Дуковъ.“

